
BILJEŠKE O AUTORIMA

Ivica Raguž rođen je 1973. u Osijeku. Od 1992. do 1994. studira filozofiju i teologiju na Teologiji u Đakovu. Teološke studije nastavlja na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu, gdje diplomira 1997. godine. Iste godine upisuje poslijediplomski studij iz fundamentalne teologije na Teološkome fakultetu Papinskoga sveučilišta Gregoriana u Rimu. Jedan semestar (zimski, ak. god. 1997./98.) studira i u Cambridgeu (SAD) na Weston Jesuit School of Theology. Naslov magistra fundamentalne teologije postiže 1999. s radnjom *Pojam uzvišenoga kod Immanuela Kanta i Hansa Ursa von Balthasara*. Upisuje doktorat na Teološkom fakultetu Papinskoga sveučilišta Gregoriana u Rimu, gdje 2002. godine brani doktorsku tezu *Smisao za bogo-ljudsko. Transcendentalno-teološka rasprava o estetikama Immanuela Kanta i Hansa Ursa von Balthasara*. Za svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije zaređen je 29. lipnja 1998. u Đakovu. Od 2008. predstojnik je Katedre dogmatske teologije, a od 2008. do 2010. prodekan za znanost na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku. Od 2008. godine glavni je i odgovorni urednik teološkoga časopisa *Diacovensia*, a od 2009. glavni i odgovorni urednik Međunarodnoga katoličkog časopisa *Communio* (hrvatska redakcija). Od 2010. godine voditelj je Odsjeka za sustavnu teologiju na KBF-u u Đakovu.

Željko Tanjić rođen je 1968. u Bjelovaru. Osmogodišnju školu završio je u Rovišću. Srednjoškolsko obrazovanje nastavio je u Bjelovaru, gdje je 1987. i maturirao. Iste godine prijavio se u Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište i nakon obavljene vojne službe, u jesen 1988., upisao Katolički bogoslovni fakultet. Po završetku druge akademske godine (1989./1990.) upućen je na studij u Rim. Kao član Papinskog zavoda *Germanicum et Hungaricum* nastavio je u akademskoj godini 1990./1991. studij na

Teološkom fakultetu Papinskog sveučilišta Gregoriana u Rimu. Za prezbitera Crkve zagrebačke zaređen je u ljeto 1994. Nakon završenog dodiplomskog studija (ak. god. 1992./1993.) upisao je magisterij, specijalizacija u fundamentalnoj teologiji, koji je završio u zimskom semestru ak. god. 1995./1996. Završni rad (*tesi di licenza*) pod naslovom *Il concetto di verità di rivelazione nei documenti del Concilio Vaticano II* radio je pod vodstvom prof. dr. Rina Fisichelle, s kojim je nastavio i rad na doktorskoj disertaciji, *Veritas in Christo. Le determinazioni del concetto di verità nei documenti del Concilio Vaticano II*. Nakon trogodišnjeg rada na disertaciji, 18. ožujka 2000. godine obranio ju je na Teološkom fakultetu Papinskog sveučilišta Gregoriana. U zimskom semestru ak. god. 2006./2007. boravio je kao gostujući znanstvenik (*visiting scholar*) na Odsjeku za sustavnu teologiju Katoličkog sveučilišta Amerike u Washingtonu, DC, SAD. Kao teološki ekspert sudjelovao je u radu XII. redovite Biskupske sinode u Vatikanu. Član je Europskog društva za katoličku teologiju te glavni i odgovorni urednik znanstvenog časopisa *Bogoslovska smotra*. Bio je direktor izdavačke kuće Kršćanska sadašnjost. Od 2011. godine rektor je Hrvatskoga katoličkog sveučilišta. Autor je jedne knjige urednik triju knjiga; objavio je više znanstvenih i znanstveno-stručnih radova iz područja teologije i filozofije. Napisao je veći broj recenzija knjiga, udžbenika i članaka za znanstvene časopise i zbornike. Održao je niz predavanja na različitim znanstvenim i stručnim skupovima.

fra Ivan Šarčević, franjevac Bosne Srebrene. Predaje pastoralnu teologiju i katehetiku na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu. Urednik je revije *Svjetlo riječi*.

fra Nikola Vukoja, rođen 1948. u Kućanima (Prozor), u Bosni i Hercegovini, franjevac, član Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda sa sjedištem u Zagrebu. Teološki studij pohađa na Trsatu i u Asizu. Postdiplomski studij pohađa na Papinskom Sveučilištu Antonianum u Rimu, gdje 1975. postiže licencijat iz teologije sa specijalizacijom iz duhovnosti. Doktorirao je 1979. iz teologije sa specijalizacijom u duhovnosti na temu: *Sacrum commercium sancti Francisci cum Domina Paupertate. Il significato storico-salvifico della povertà nella rivelazione e nella tradizione cristiana fino al secolo XIII*. Predaje na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i na Institutima KBF-a. Sudjelovao na više znanstvenih skupova u Hrvatskoj i u inozemstvu i objavio brojne znanstvene i stručne članke.

fra Darko Tepert rođen je u Sisku 1970. Studij teologije započeo je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a 1999. završio na franjevačkom Bogoslovnom fakultetu u Jeruzalemu. Nastavio je sa specijalizacijom na Fakultetu biblijskih znanosti i arheologije u Jeruzalemu Papinskog Sveučilišta Antonianum, gdje je 2008. postigao i stupanj doktora znanosti obranivši disertaciju pod naslovom *La legge di Mosè nell'opera lucana* (Mojsijev zakon u Lukinu djelu). Od jeseni iste godine zaposlen je kao asistent, a potom i kao viši asistent na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Objavio je nekoliko znanstvenih članaka koji se osobito bave ulogom Staroga zavjeta u Novom, a u istraživanjima se bavi i hebrejskim, grčkim i aramejskim tekstom Peto-knjžja i Prednjih proroka.

fra Mario Cifrak rođen je 1966. u Virovitici, gdje je završio osnovnu školu. Maturirao je 1985. na Interdijeces-zanskoj srednjoj školi za spremanje svećenika u Zagrebu. Iste godine stupa u franjevački red. Vojni rok je služio od 1986. do 1987. Studirao je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu od 1987. do 1993. Apsolvirao je i klasičnu filologiju. Za svećenika je zaređen 1993. Na Papinskom biblijskom institutu u Rimu postigao je licencijat biblijskih znanosti 1997. Iste godine započinje s radom na doktorskoj disertaciji na Teološkom fakultetu Sveučilišta u Freiburgu/i.B. U doktora teologije promoviran je 2001. Predavanja je započeo ak. god. 2001./2002. na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je 2003. izabran za višeg asistenta pri Katedri Svetog pisma Novog zavjeta, a 2006. izabran je u znanstveno zvanje znanstvenog suradnika, a 2007. i za docenta. Godine 2008. postaje pročelnik Katedre Svetog pisma Novog zavjeta. Predaje egzegezu Novoga zavjeta i grčki biblijski jezik.

Vine Mihaljević rođen je u Livnu (Bosna i Hercegovina) 1958. godine. Doktorirao je 1992. godine na Teološkom fakultetu Papinskog salezijanskog sveučilišta u Rimu. Znanstveni je savjetnik u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar. Bavi se proučavanjem suvremene sociologije religije te značenjem i ulogom sredstava društvene komunikacije u suvremenom informatičkom i tehnološkom društvu. Posebno se bavi istraživanjima religijske dimenzije Domovinskog rata i novih religijskih pokreta u postmodernom razdoblju u Hrvatskoj. Izvanredni je profesor na studiju komunikologije na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu. Objavio je više znanstvenih i stručnih radova kao i nekoliko knjiga.

Ivana Bendra rođena je 1982. godine u Vukovaru. Diplomirala je sociologiju i kroatologiju na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu. Znanstvena je novakinja u Područnom centru Instituta društvenih znanosti Ivo Pilar u Vukovaru. Bavi se istraživanjima u okviru sociologije religije, s posebnim naglaskom na religijsku dimenziju Domovinskog rata i obrane Vukovara 1991. godine. Pohađa poslijediplomski interdisciplinarni doktorski studij kroatologije na Hrvatskim studijima u Zagrebu.

fra Ante Perković rođen je u Slobodnici kod Slavonskog Broda 1944. godine. Osnovnu školu završio u Slavonskom Brodu, klasičnu gimnaziju u Zagrebu na Kapitolu. Diplomirao na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Službovao kao kapelan, župnik i gvardijan u Vukovaru, Kloštru Ivaniću, Našicama i Borovu naselju (Vukovar 2). Sada je župnik i gvardijan u Cerniku. U Domovinskom ratu bio je župnik u Borovu naselju, zatočen i razmijenjen u prosincu 1991. godine. Nakon godine dana u Virovitici, do povratka je u Zagrebu i brine se o prognanicima. Godine 1997. vraća se u Vukovar i organizira duhovnu i materijalnu obnovu župe. U progonstvu i povratku sudjelovao na više različitih skupova o Vukovaru '91.

fra Gordan Propadalo, franjevac, član Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda sa sjedištem u Zagrebu. Gvardijan je Franjevačkog samostana u Vukovaru.

Sanja Špoljar Vržina znanstvena je savjetnica u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar. Diplomirala je i doktorirala na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Osamnaest godina radila je u Institutu za antropologiju. Izvanredna je profesorica pri Katedri za antropologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Proteklih 15-ak godina posebno se bavila istraživanjima problema prognanika, izbjeglica i povratnika, kao i radom humanitarne međunarodne zajednice.

Renato Matić rođen je u Vinkovcima 1963. godine. Diplomirao je sociologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Magistrirao je 1994., doktorirao 2001. godine. Od 1989. godine službenik je u MUP-u Republike Hrvatske te sudionik rata za neovisnost. Na Visokoj policijskoj školi u Zagrebu predavao je sociologiju i socijalnu patologiju. Od akad. godine 1998/99. sudjeluje u nastavi Hrvatskih studija u Zagrebu, na predmetu Sociologija naselja i okoliša, a na kolegiju Sustavna sociologija od školske godine 2001./2002. Od 2000. godine predaje na poslijediplomskom studiju Medicinskog fakulteta u Zagrebu – Socijalna psihijatrija, u sklopu kolegija Socijalna patologija. Objavio

je jednu knjigu i desetak znanstvenih i stručnih radova te izradio više znanstveno-istraživačkih izvještaja.

Rea Fulgosi-Masnjak rođena je 1960. u Zagrebu, gdje je završila osnovnu školu i gimnaziju. Diplomirala, magistrirala i doktorirala psihologiju na Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Redovita je profesorica na Edukacijsko-rehabilitacijskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Osim nastavničkog rada, bavi se i znanstveno-istraživačkim i stručnim radom u okviru Centra za rehabilitaciju matičnog fakulteta, u kojem vodi Kabinet za senzornu integraciju. Uže su područje znanstvenog interesa procjena osoba s intelektualnim teškoćama, područje senzorne integracije kod djece, razvijanje mjernih instrumenata, psihološki aspekti sudionika inkluzivne edukacije i rehabilitacije. Objavila je više desetaka znanstvenih i stručnih publikacija, sudjelovala u brojnim znanstveno-istraživačkim projektima, kao i na znanstvenim domaćim i inozemnim konferencijama i kongresima. U sklopu usavršavanja u više je navrata bila na studijskim boravcima u inozemstvu. Članica je Matičnog odbora za područje društvenih znanosti – polje pedagogije, logopedije, edukacijsko-rehabilitacijske znanosti i kineziologije. Udana je i majka troje djece. Predsjednica je nevladine udruge Društvo hrvatskih intelektualki.

Vlasta Vince Ribarić rođena je 1920. u Mariboru. Maturirala je 1938. na Sušaku, a 1953. završila Medicinski fakultet u Zagrebu. Liječnički staž obavila u Osijeku i Zagrebu. Kao jedini civilni liječnik, i to žena, 1945. godine, odmah nakon rata, došla je u oslobođenu Istru i bila liječnica u tadašnjem kotaru Krasu. Iste godine upućena je u Opću bolnicu u Rijeci gdje na Odjelu za zarazne bolesti obavlja specijalistički staž te 1951. polaže specijalistički ispit iz infektologije. Odmah je imenovana šeficom Zaraznog odjela u Puli. U Puli zasniva obitelj. Od 1956. do 1961. obnaša dužnost šefice Zaraznog odjela Opće bolnice u Zadru. 1961. godine s obitelji dolazi u Zagreb i zapošljava se na Virusološkom odjelu Republičkog zavoda za zaštitu zdravlja, gdje obavlja znanstvena – terenska i laboratorijska – istraživanja virusnih oboljenja. U Odsjeku za histopatološku imunofluorescentnu dijagnostiku virusnih infekata obavlja i eksperimentalna istraživanja virusa krpeljnog meningoencefalitisa na laboratorijskim životinjama. Radi usavršavanja boravi u institutima za histologiju i patologiju u zemlji, a na studijskim boravcima od 1964. do 1979. u virusološkim institutima u Velikoj Britaniji, Njemačkoj, Čehoslovačkoj i Austriji. Suraduje s uglednim stručnjacima neuropatologije, virusologije i imunologije.

Godine 1969. stječe zvanje primariususa, a doktorat znanosti 1979. godine. Odlukom Medicinskog fakulteta u Zagrebu stječe 1980. znanstveno zvanje višeg znanstvenog suradnika za područje medicine. Potaknuta ratnom agresijom na Hrvatsku, 1992. osniva Društvo hrvatskih intelektualki (DHI) nakon što je godinu dana ranije apel 460 potpisa intelektualki kao jedan od prvih protestnih apela za miroljubivo rješenje sukoba, ujedno prvi ženski apel, odaslan u svijet stotinama naslovnika. DHI je odigrao značajnu ulogu u pomoći prognanicima, a posebno u širenju istine o Hrvatskoj u nametnutom joj ratu, i to osobito knjigom *Stotinu svjedočanstava. Potresni iskazi hrvatskih prognanika i logoraša* (1993.) i njezinim engleskim prijevodom *Hundred Testimonies* (1994.).